

FÜZESI MAGDA

görcs a fában

*minden éjjel
megfogja kezem
az ínség
pedig már rég kitakarodott
napfényes szobámból
zsigereimbe beágyazódva
irányít*

*miféle anyagból
építettem magam köré házat
kicsi ablakokból
nem lehet messzire nézni*

*pedig látnom kell végre
hol van
az aranyszőrű bárány
a szóló szőlő
a élet vize
meg a forrasztófű*

*már elég vén vagyok
hogy kipróbáljak
drága szappanokat
és mind a jó teákat
hogy a Mátra kötényében makk legyek
mosolyommal kitapétázzam
a lepusztult világot*

*megszületett
mondják
megszületett
meg is halt
üvölt a kórus
de feltámad bennünk
minden éjjel
minden éjjel*